

Keista lėga

(rauduonā jouda komedėjė)

UNTULIS EDMUNDS

VEIKONTĖJĖ ASMINĪS:

Narbutienė Vida, Narbotts Tadis, Leiliuonienė Zita, Narbotts Gintis, Razmutė Inga, Mažrėmātė Gerda

Veiksmos vīkst Vīdas ė Tadiaus butė. Tadiaus vėita – atėtvare so ožlaidelė. Atėtvars sava ėšvaizdo prėmėn baldakėma, katrou nešiuo ont švėntuoriaus par atlaidus. Vida, atėtraukusi ožlaida, prineš pri Tadiaus staliełi, ont anuo paded poudieli so arbeto. Tadis neskobie-dams gorkšnuo gjerėma ė skersakioun i sava pati Vida. Ta šalėp baldakėma pasėstata krieslali ė praded sava zėrzėma arėjė.

VIDA. Nespuoksuok i muni skersuoms, kap pakaruoklis i bude-li... Pri arbetas nieka daugiau negausi. Nerėk paprastė nu pat rīta meta prigrūstė pėlna skrundi dešrū so pīragās... Mažiau jiesi, mažiau ė šiksi... Kuo mėrkčiuoji, a nepatink teisībė?.. Geroujo sakik, kuokiū drėgniū prėsėrėjė, ka nie so vėino žmuogo nebgali sosėroukoutė?.. Tik baltakiouji ė baltakiouji kap patrakės jautis... Baisi ė naujina, kad spinta ont tavės ontvėrta. Juk gīvs tebėsi... Negi diel tuo rėk borna užsėsiūtė?.. Aiško, to, slinki, nenuoriejė spintas ėš vėinuos kombarė kerties parstumtė i kėta... Posė dėinuos reikiejė tavi ūditė, kol pasėjodėnā ėš vėitas kap kuoks slunkis... Be ognelės darbavās, tā tēp liorbėškā tau ė bėngies. To pats pamėslik, kėik žmuogos tor apkerpietė, kad galietom cielus tris mienesius ėsgīventė vėinėp apstaītītamė kombarie. Žmuogos gīven tam, kad kuožna dėina patėrtom vės naujus ėsgīvenėmus. A sopratā?.. Neraukik nuosės, aš ne šėp sau ožsėmėslėjau mėigtamājėm baldus pars-tomditė, aš nuoriejau kad vedoms meilės lėzdielis būtom apstaītīs pagal Fėng Šui sistema. Nesvėko goliėtė luovuo, katruos kojūgalis atsokts tėisė i duris, tas reišk, kad vedo pru tas duris gal greitā ėšneštė kuojoms i prišaki... Nešnuopouk... No, ar aš kalta, kad to šalėp spintas pasėmaišė, kumet aš anou ėš vėsuos įjėguos stūmīau?.. No, a to prasėžiuousi kumet nuors, a ėr tuoliau tēp morksuosi, kap vondėns prėsėsrībėis i žabtus?

TADIS. Aš eso kap švėnts Jurgis pakelie.

VIDA. To ėr viel sava amaliuonėjė varā? Nieka geresnė nebsomėslėji? Švėnts Jurgis pakelie... švėnts Jurgis pakelie... Jau šimta kartu eso gėrdiejusi tou tėva gėismelė... Kou nuors naujė somėslik.

TADIS. Aš eso kap švėnts Jurgis pakelie.

VIDA. Neklik vėso gerklė! Aš ka pėlsio tau i vepelė, tojaus pat kalbuos duovėna atgausi, kraugerī! Ož kuokius griekus to mona nervus jiedi? Priš kėtus žmuonis nepaduoroma dėrbi. Daktarā lėguos nerond, tad nesoprasi, a to ėe vaidini, a sovėsam nu pruota

nošuokā? Diel tava bepruočiavėma negalio nie vėinuos draugės pas savi i nomus pasėvadintė. Juk gieda žmugou paruoditė, kuoki kloika nomėi sargėno... Nuors ė onkstiau ėš tavės mažā nauduos tebova: kāp tik sosėmėslisio kuokė nuors naujovė sava nomeliūs ėšpruovītė, to tujaus pradiesi zorstė, prėkaišiuotė monėi, kad aš eso be gala dorna ė nedoudo tau ramībės, trokdau rimtus darbus dėrbtė... Kuokėi tən tava rimitė darbā? Trīnės par dėina nomėi, biesus so angelās druožė, paveikslus tepliuojė ėr puodėskelės siovėniejė. A tas ėr rimta vīra ožsėjiemėms? Je nebūtomi muokikluo piešėma pamuokū toriejės, sovėsam būtomem obagās ėšėjė.

TADIS. Aš eso kap švėnts Jurgis pakelie.

VIDA. Atsėrada švėntāsis... Pagrīndėnės pajemas – mona (bogalterės) algelė ė torgou ož darža gerībės pajimtė piningelė... Tava oždarbis tik posė tuo, kou aš nomėi liuobo parneštė... Vuo dabā ėr tuo nebėparneši. Nuors vesk kor nuors i pakrūmė ė pakark kap nokaršusi šonāti... Siedi tuoks dėdliausis drimšis par dėina nomėi, mon ont lėisuos nogarelės ožsėkuorės... I dornina ėšvežtė nenuorio, juk vės tėik ėsi savs, nu senū dėinū priprasts žmuogos, ė priš kėtus žmuonis būtom nepaduoro tavi dornems pridoutė; apleistom paskiau pliuotkerkas lėižovės...

TADIS. Aš eso kap švėnts Jurgis pakelie.

VIDA. Aš tau pažado: vėina gražė dėinelė trūks mona kontrībėlė... Novešio tavi i mėška ėr palėksio, prėrėšusi pri medė – lai tavi pasiotosės ė bedontės lapės želiuo! A sopratā?..

Kuoki aš nelaiminga! Ar atsėras bėnt vėins duors žmuogos, katros muni tuokiuo baisiuo nelaimie pagous?

TADIS. Aš kap švėnts Jurgis pakelie.

VIDA. Tuo jau pardaug... Tō, kraugerī, nelėisi monėi nie pakriuoktė ramė? Tujaus būsi ėšjungts... Nebnuorio tava marmūzės maītītė!

(Atem nu Tadiaus poudieli ė ožtrauk anam tėise priš nuosi ožlaidelė.)

Je nenuori rokoutėis kap žmuogos, tuoliau vėins pats kėrmiek tamė sava kliuoštuoriou.

lein Zita.

ZITA. A ėr kas nomėi?

VIDA. Ar akimis nebrėgi, ar nebžėnā, atėjusi i svetima truoba, kou sakītė?

ZITA. Duris bova nerakintas, vuo tamstelė stuoviejė monėi no-gara atsokusi. Juk toriejau kažkou sakītė.

VIDA. Diekou Pondėivou... Normalė žmuogaus kalba ėšgėrdau.

ZITA. Nesopratau, kou nuoriejė pasakītė.

VIDA. Nieka nenuoriejau, eso pripratusi pati vėina so savėm rokoutėis, kartās nebsosėgoudau, kor besontī ė kou besakontī.

ZITA. Videlė, ka to maītītomī, kuoki ėsi ėšbalusi... Gal prastā mėiguojė pu tuo laika parsokėma ciela adīna i prišaki?

VIDA. Prėsėdiejė ė tas. Spaud ėr kėts klapats, juk pati žėnā, kuoks.

ZITA. Vuo kou daktarā saka, a nieka gera nežad?

VIDA. Nieka gera nežad, saka, kad moniškis klėpatelė greitā nemėrs... Ta dā ėlgā teks mūčītėis.

ZITA. Ne tuo klausiau... Klausio, kuokė lėga daktarā tava Tadiou nostatė?

VIDA. Tamė ė bieda, ka daktarā nežėna tuos lėguos pavadėnėma. Ėr sovėsam nežėna, nu katrou gala anou rėk pradietė tėrtė. Tris nedielės nabagieli lėguonėnie palaikė ė paleida nomėi – šiuolaikė-

nė medicina nikāp nesogebiejė so anou sosėrokoutė: nie geruoja, nie pėktouju... Sošaukė kuonsėlioma ė vėsė draugėškā nosprendė, kad mona Tadis ĩr bevėltėškā keists lėguons... Kėik begalio so anou dĭbavuotėis, rėks ĩjmtėis žĭgiū diel pėrmuos neėgaloma gropės nostatĭma...

ZITA. Kap meksėkietiu kinė. Galietomi scenarėjo televizijė parāšitė ė pardoutė ož dėdėlius piningus... Vuo gal taviškis Tadis ĩr narkuomans? Gal prėsėrėjė kuokiū nuors netėkosiu žuolieliū ar pasiotosiu grĭbu?... Juk patĭ torietomi norauktė, kad tū mena žmuoniū kramolkės ĩr kėtėp sorėktavuotas, negu mūsa – normalĭju.

VIDA. Nezaunĭk kap pasomdĭta. Mona Tadis, kad ė menininks, so ċemerās neožsėjiemė. Kam anam ċemers, je uns ė tėp ĩr trūktėns?

ZITA. Tā gal nabagielis ožĭjedė kuokė nuors muodėfėkouta ĭjeda-la? Kuokiū tik nesāmuoniū ėš Euroopas mes nesokėšam ĩ skron-dius... Nieka dĭvena nebūtom, jego ė vėdvė vėina gražė dėina pasė-jostovĭiau besontės švėntuosės Tereselės ar Magdošelės.

VIDA. Būk spakaini. Krizė vedvė ėšgelbies nu parsėĭjedėma... Nuors tavėi tas ė netorietom griestė. Juk Barkaus kavėnie vėriėjė dėrbi. Bevėrdama, bekepdama prėsėĭjedi, prėsėkaštavuoji vėsuo-kiausiu skanomĭnu. Sirpsti kap braškė, žondā posĭau plĭšt.

ZITA. Nesėċĭdĭk... Eso kūda kap āsaka... Vuo ė kavėnie nebėrbo. Barkos muni priš nedielė paliousava nu tarnĭstės. Tā dabā eso laisva gaspadėnė.

VIDA. Tā kuokė naujė darba gruobsĭs?

ZITA. Žado ĭjmtėis nabaštėkus apdarėnietė. Biznis garantouts ė omžėns... Nomėrusiu žmuoniū nebėĭau. Eso kelis pamėlėĭjantus apdariusi ė nepasėbrėktėĭau, tā dėlkuo negalietiu ė svetėmus apdarėnietė?

VIDA. Fui... Aš tėp negalietiu. Neapsėvežo. Pamatiusi nabaštė-ka pradėdo drebietė kap epošės laps. Tad ėr ĩ būdĭnės stėngous nevākštĭuotė. Neino net vadėnama.

ZITA. Tā negi ėr sava Tadiaus bėjuotomi, jego uns nosėpag-rabĭto?

VIDA. Vuo kāp to mėslėĭj? Bėjuotiu... Nuors neėsėvaizdouno, kāp uns tuoks viepla atruodĭtom nomėrės.

ZITA. Tau bepėgo, turi valdėška darba, gauni garantouta oždar-bi... Tad so nabaštėkās tau tėkrā ka nerėks pradietė vazuotėis.

VIDA. Nesakĭk nesakĭk... Mėnkas ė mona garantėjės. Mers posė bornuos ožsėmėnė, kad savėvaldĭbie, je Vėriausĭbė tėp ė tuolĭau spaus, atleis patėis mėnkiausė rongā valdėnĭkus... Vuo ož muni menkesnės savėvaldĭbie nebĭe. Kas āš – vargā pelelė. Kėtū prėrā-šėnĭetus puopĭergalĭus ėš vėina stalċė ĩ kėta kravuojo ė, jego rėk, svetius, ėš ožsėinė atvažiavosius, pu miesta pavadiuojo, nes muo-ko vėina kėta žuodi anglėškā, vėina kėta vuokėškā, vėina kėta rosėškā ėšdaužtė, vuo latvėškā varau kap nu siūla, juk mona babū-nelė bova latvė.

ZITA. Tik nepradiėk kriuoktė pėrmo laika. Merou ėtinki, tā negi uns tavi grūs laukuon? Atras ė be tavės kou noskriaustė. Uns tavės ont soduoruojėma tėkrā ka neatėdous. Tor ont tavės aki. Gerė žmuo-nis mon jau spĭejė papasakuotė.

VIDA (*osėjem ož galvuos*). Zitelė, muni baisi depresėjė apnė-ka... Gousk muni kėik benuorĭ, vuo āš vės tėik rego atėitėis vizė-juos savĭ ėš darba ėšvarĭta ė nomėi pri radėĭjatuorĭaus besiedontė, Tadiaus kiauras žekės beadontė (pakėlst kap Marĭtės Melnėkātės statula)... Je tėp ė tuolĭau diesės, liaudės tėkrā ka pakėls, nokėnties ne tik Vėlnĭaus rūmu longā, bet ė toštakramĭu marmūzės!

ZITA. Videlė, to tėp garsė nealduok, juk šės ċiesās ė sėinas tor ausis. Vuo tuoki tava vuovamėma ne tik vėsamė nomė, bet ė laukė žmuonis torietom gėrdietė.

VIDA. Tā negi torietiuo tĭlietė kap žovės priš sava pabonga?

ZITA. Nesėaltaravuok, āš somėslėĭau, kāp tavi ėsratavuotė nu krizės... Tau tėkrā torietom pavĭktė aplėnktė fėnansėnė doubė.

VIDA. Negi āš kuoki nuors Pondėiva pateptuoji, kad krizė torie-tom muni aplėnktė?

ZITA. To džiaukis ė šuokėniek, nes nomėi turi sava Tadi... Uns ĩr tava laimės kuozėris ė gelbietuos.

VIDA. Gelbietuos ĩr Juonis... Ė tas dabā netor ċiesa pu kėimus laksĭtė, biedū ėiškuodams, nes Seimė sied.

ZITA. Nenosėrokouk ė Juonė, lĭgo kuokė masala, mon nekai-šiuok. Tadis tėkrā tavi nu bieduos apsauguos.

VIDA. Kuoki ėš mona aplamĭaus gal būtė švėisi atėitės?

ZITA. Artie ėškėlmings muomėnts, ėšdžiūva borna, ĭpėlk kuo nuors atsėgertė... Nebgalio tuolĭau nie žuodė ėstartė.

VIDA. Je nuori, gerk arbėta, kor nu Tadiaus lėka. Seilĭuojies sei-lĭuojies tas nakabis ė nikāp nesogebiejė vėsuos skleinĭċės ėšgertė.

ZITA. A to rauki, kou šnekĭ?

VIDA. Je tėkrā ėsi ėštruoškusi, gersi ė Tadiaus arbėta... Juk āš nespiesio tėp staigė tavėi ožplėkĭtė naujuos. Še, gerk ė nesėmaĭvĭk, Tadis juk ne Aidsu serg, neožsėkriesi.

ZITA. Ėk pu kelma... Neapsėvežo... Gerĭau pabūsio negierusi.

VIDA. Je neapsėveži gertė arbėtas, galio atneštė šampana ėš pu krana.

ZITA. Nu tuokė tava skūpoma ė truokolis praėjė. Tėik tuo, gera patarėma dousio ož diekou... Juk to sakė, kad tava Tadis ĩr bevėltėšks invalids?

VIDA. Dabā tėkrā, ka bevėltėšks.

ZITA. Vadėnas, anam rėkalinga slauga?

VIDA. Kuo klausėnieji dornū klausėmū? Aiško, kad rėkalinga... So anou pėktĭau kap so mažo vāko... Gerā, ka Gintis, komet parėn ėš muokĭklas, paded so tievo vazuotėis... Je ne tas mona vāks, vėina so tou neprietelio besėmūċidama, sovėsam pablūstĭuo.

ZITA. Tā kor uns daba zĭliuo, juk šėndėin šeštadėinis?

VIDA. Paleidau vakulĭeli pu miesta palaksĭtė... Bet to mon truopnė pasakĭk, dėlkuo to mon aple Tadi ožuomėnas laidā, kad uns ĩr mona laimės garants?

ZITA. Savėvaldĭbie dėrbi, vuo pruotelė nie ož ċenta netori... Je Tadis ĩr baisos ėnvalids, ėšsėrūpink anuo slauga... Juk Tadis be tava pagelbas negal nie mėnotelės vėins pabūtė... To tik pamėslĭk, kou reišk nomėi laikĭtė švėntojo pavėrtusi žmuogo. Tad kou greitĭau ėšsėrūpink slauguos piningus ėr gĭvėnsĭ kap ĭnksts taukūs.

VIDA. Će to gera mintĭ pasvėidė. Pradėdo matĭtė saulė ož gari-zonta. Kažkāp šėrdės atsėleida, akĭs prasvėisĭejė... Nuotaika pakė-la lĭgi pat lobū. Ožsėnuorieĭau eitė apsėpėrktė. Rėktom ožsoktė ĩ Superneta, gal pėĭgiesniu makaruonu a bolĭvi bus ėšmetė. A nenu-orĭ eitė so monėm apsėprekĭntė?

ZITA. Vuo kāp bus so lėguono, a nebėjė vėina palėktė?

VIDA. Nenospruogs. Jiestė nu rĭta nedėviau. Tad kėlniu neprės-tums. Je nuori, pašnekĭnk anou, kol āš pasėstrajĭsio... Pati pamatĭsi, kad uns – neb šiuos žemės ĭventuos. (*Atėtrauk ožlaidelė.*) Tadi, veizĭek, kas pas mumis atėjė ĩ svetius... (*Pati ėšeĭn strajĭtėis*)

ZITA. Tadieli, kāp begĭvėni? Kas notėka, kad pasėlėguojė? Gėr-

(Nukelta ĩ 36 p.)

(Atkelta iš 35 p.)

diejau, kad ni so kou rokoutėis nebuori, kad normalė kalba ož-mėršā... Gal kas nuors dėdėlė skaud? Gal pu galvelė dīgulis sprai-ga? Vuo gal kou nuors prasta sojiedė, mažėlieli, ė kepenas acetuo-no aptročėjė?

TADIS. Aš eso kap švėnts Jurgis pakelie.

ZITA. Nesopratau... Kou sakė, pupulielė?

TADIS. Aš eso kap švėnts Jurgis pakelie.

ZITA. No ė kas? Mon nerūp švėnts Jurgis. Aš tavės klauso, káp gīvėni, a nieks neskaud, a nuotaikas kas nuors negadėn? Bėnk maivītėis ė rokoukis kap žmuogos.

TADIS. Aš eso kap švėnts Jurgis pakelie.

ZITA (*Pu pauzelės, ėdiemė paveiziejusi Tadiou i akis*). Tėkros nabagis. Nei ėšgīdīs, nei nošausi... Vėins klapats ligi omžiaus ga-la. (*Gluosta Tadiou pakauši, tas moistuos.*)

VIDA (*iėjusi ė pamatiusi idilėška vaizdieli, sopīkst ė ožtrauk ož-laida Tadiou prieš pat nuosi*). No va, Zitelė, sava akimis pamatė, kuoki krīžio ont sava galvuos torio nomėi užsėkruovusi, tad slau-guos piningā monėi tėkrā ka prėklausa.

ZITA. Dėlkuo sava žmuogo kavuoji nu pasaulė pu ožlaida kap kuokė keikūnė papūga, juk uns, žmuogielis, niekam nieka prasta nedara... Sied, akelės noleidės, kap skaišti mergelė, kuoki tau bie-da? Kad aš tuoki žmuogo nomėi torietiuo, nimaž nezīstiuo. Dieva duovėna – vīrėšks, ožsėrėšės borna.

VIDA. Vuo aš nepakento tīlieniu. Aš nuorio gīvėntė tēp, ka galie-tiuo so nomėškės ėšsėrėtė kap rėikint – ligi pat kuojū apatiū.

ZITA. Je to nenuori so Tadio vargtė, atėdouk monėi, aš anuo pagluobuosio, apsėjimsio slaugītė.

lein Gintis.

GINTIS. Laba rīta, teta Zita!

ZITA. Labs, žėntā!

GINTIS. Aš dā neketėno žanītėis.

ZITA. A mona dokrelė tau nepatink? Gal par prasta kūna so-diejėma?

VIDA. Gintielė, atsargiau so Zito... Ana ėr nomatiusi tava tieva nu mūsa pasėjimtė slaugītė ož valdėškus piningus.

ZITA. Neklausik muotinas pasaku, Gintielė, juk ne moila ėsi jie-dės... Rėk matā mon tava tieva... Pašpuosėjau, vuo tava muotinelė vėskou ož grīna pininga pajiemė.

VIDA. Sūnau, kuo narstā akis, i batus veiziedams, benė viel žadi sproktė laukuon?

GINTIS. Vuo kou aš nomėi dėrbsio, nenuorio jodvėm trokdītė pliuotkintėis, viel eisio palaigītė i gatvė.

VIDA. Nelakstīsi mon kuojom-galvuom. Siediesi nomėi ė privei-ziesi tieva. Vedvė so Zitelė lekau apsėžvalgītė pu krautovės.

GINTIS. Vuo kam tou tieva priveizietė? A uns negal vėins pats nomėi pasiedietė?

ZITA. Galietomi tievou kou nuors užkoustė pataisītė.

VIDA. Nerėk mesuoms šertė. Arbetas atsėgierė ė ožteks. Juk pati žėnā, kad dabā vėsor krizė siautie, tā teگو ė uns dėrža ožsė-verž kap rėikint. Gal ka mažiau jies, grėčiau kalvuos duovėna atgaus?... Ginti, tik nemiegink tieva vėina nomėi palėktė, juk žėnā, ka uns dabā pėktiau maža vāka. Gal dā pradietė žaistė so deg-tokās ė vėsa buta ont ognėis pablėzgintė... Arba gal slaptiuom i

šaldītova nagus ikėštė ė vėsas maista atsargas sojiestė.

ZITA. Einam a neinam greitiau, mon jau pakīriėjė tavės lauktė.

VIDA. Nesėskačiuk. Juk torio vākou sopasakuotė, káp rėk no-mėi elgtėis... Gintielė, jėgo ėšalkā belakstīdams, ėšsėvėrk kuoldū-nu arba kiaušėninės ėš vėina kiaušėnelė pasėkepk...

GINTIS. Vuo dėlkuo kiaušinīnė tik ėš vėina kiaušėnė, vuo gal aš nuorio ėš trijų?

VIDA. Ėš daugiau negal, rėk Velikuoms taupītė. To tik pamėslīk, jau dabā vėins kiaušinīs ketorėsdėsimt cėntū kaštou, tad kas die-sės prieš pat Velikas? Aš netorio auksa kasiklū, kad galletiuo pi-ningās taškītėis.

GINTIS. Ėkėtau, je ėnatau... Vuo aš bado tėkrā ka nenomėrsio.

VIDA. Vedvė ėlgā neožtroksiau. Tik kuokė valondelė, tad daug nesėzbėtkiek, nomėi vėins palėkės.

Vida ėr Zita ėšein.

GINTIS. Ta muotina bėng ožknėstė... Je tēp ė tuoliau diesės, tā ėr aš nostuosio so vėsās rokoutėis. (*Atėtrauk ožlaidelė nu tieva baldakėma.*) A to, tievā, tėkrā nenuori valgītė? Je nuori, kinkteliek galva. Dousio kepėnėnės dėšruos, jouduos dounas... Šaldītovė matiau špruotu skrabėnelė pradarīta... To tik kinkteliek galva, jėgo tėkrā nuori valgītė, ėr aš tavi papeniesio, nedousio bado nomėrtė.

TADIS (*kinkoudams galva*). Aš eso kap švėnts Jurgis pakelie.

GINTIS. Gerā... Matau, kad ėsi ėšalkės. Tujaus gausi kepėnėnės dėšruos. (*Atbieg nešėns dėšro ė padoud tievou. Tou muomėnto pasėgėrst bėldesīs kaliduurou.*) Nepīk, tievā, bet ožlaidelė aš viel torio ožtrauktė. Gal muotina atgal parein, paskiau abodo gausiau velniū. To tilė valgīk dėšra ėr nečėpsiek, kad muotina neožgėrstom. (*Ožtrauk ožlaida ėr bieг pri duru.*) Kas ėe brazd?

lein Inga.

INGA. Aš brazdo. A nelėisi?

GINTIS (*nostėbės*). Ar kas nuors atsėtėka, kad ėšdrīsā ateitė pas muni tėisė i nomus?

INGA. A vėins ėsi nomėi?

GINTIS. Beveik vėins.

INGA. Káp tou soprastė?

GINTIS. Vėins, vėins... nesėbaidīk. Kuo ėsi tuoki bokšti? Gal kou nuors prėsedėrbā ė atbiegā pas muni kavuotais nu puolicėjės?

INGA. Nesėkabėniek pri žuodiu, kap kuoks sienis. Aš pas tavi ožėjau i svetius pėrma karta. Nuorio apveizietė, káp gīven pats kėitiausis muokīklas bičielis.

GINTIS. Vuo kas neleida onkstiau ožeitė pasėsvečioutė?

INGA. Kad to kap kuoks paršielis monės nepavadėni i svetius...

GINTIS. Ne tik tavės, aš ė kėtū sava pažīstamu bei draugū niku-met neso vadėnės pas savi i svetius. Tad netorietomi pardaug no-sėmintė.

INGA. Ar tava paponė ėr baisė pėktė, kad bėjė draugus pasėva-dintė i svetius?

GINTIS. Nesakītūo, kad būtom dėdėlė pėktė, bet ėr žiaurė savuo-tėškė.

INGA. To anū giedėjīs?

GINTIS. Sakīk, kuo nuori, jėgo atėjė?

INGA. Kuoks to nuobuodė dalīkėšks... Kap kuoks nokvakės ma-fijuozos.

GINTIS. Mon patink konkretoms.

INGA. Vuo šėp sau – ožsėmėslitė ė atėitė i svetius be juokiuos priežastėis – netorio teisės?

GINTIS. Kuo prisvėlā kap be taukū verdama kroupu kuošė? Je atėjė, sieskis kor nuors. Juk aš tavės laukuon nevarau.

INGA (*ėsėtāisa patuogė, ožsėkeldama kuoję ont kuojęs*). Nepik, Ginti, bet pasakīsio tau teisībė. Aš pastebiejau, kāp to par pamuokas akis narstā, i muni veiziedams. Ė par pertraukas stėngīs būtė kuo artiau monės. Kou tas torietom reikštė?.. A tik nėsi ėsėkliuopėnės i muni?

GINTIS. Kou dā besogalvuosi? Tau tik tēp pasėruodė...

INGA. Je pasėruodė, tā kuo ėškaitā pu tū mona žuodiū kap rauduonasis batvėnielis?

GINTIS. Ė to parauoduonoutumi, je kas tēp smarkė ožsėpolto.

INGA. Va tēp... Matā, kuoki eso kėita panelė. Spaudo tavi i kertė be juokiū ožuolonku. Tad žėnuok, bakūrieli, to mon žiaurė patinki... Junto, kad ėr aš tau patinko. Bet kėik spiejau pastebietė, to ėsi baisė nedrousos, tad nosprėndiau pėrmuoji tou svarbi žingsni žėngtė – pisėpažintė meilie.

GINTIS (*nebžėnuodams kou sakitė*). Vuo aš, kumet muokikla pabėngsio, būsio kaskadininks... ėr važiousio dėrbtė i Huolivuda.

INGA. Netrauk debesū... Svaigsti ėš baimės, nežėnuodams kap pradietė so monėm kalba?

GINTIS. Netiki, kad aš eso kėits kap Džiekis Čans? A nuori, paruodīsio kelis triukus, apslabnėsi.

INGA. No no, tik neparsėtėmpk...

GINTIS (*paruoda kelis triukus*). No kāp?

INGA. No ė pavarė vaizdū... Sovėsam somėzgau. Nebžėnau kou tau ė besakitė? Tėkrā kėits besous.

GINTIS (*patėnkints*). Va tēp... Vuo to kou ketini būtė, ka pabėngsi muokslus?

INGA. Aš tā būsio dainininkė... Kou aš prastesnė už tou Mijė ėš Kaukuolėkū? Žėnau, kad to muoki ne tik par galva vartaliuotėis, bet ėr so gitaro brazdintė... Galietomi monėi padietė kuoki džazū gabalieli somestė. Atsėnėšk greitiau tou sava brazdala.

GINTIS (*parėjės so gitaro*). To, Ingelė, nepik, bet gitaras nedousio tau čiopėnietė... Je nuori, galio tik prėtartė tavėi...

INGA. Bėjė, kad tava ėnstromėnta nesolomdītūo, sfigieliu nesotrauokitūo? No no... Laiķikės ėsėkėbės i sava gitara, man svarbo gers prėtarėms.

(*Jaunuoji puorelė bėndruom jėguom „ėškert“ mozėkini gabalieli ė abodo palėikt dėdėlė kontėnė.*)

GINTIS. Ėr to, Ingelė, nebluogā pavarā... Nebovau viešomuo gėrdiejės. Kas galiejė pamėslitė, kad to tuoki kėita panelė besonti?

INGA. No va, pėrminis artėmesnės pažėntėis etaps praėjė.

GINTIS. Vuo kou tuoliau darīsiau?

INGA. Kas bus tuoliau, dabā bėjau sakitė... Teisībė – sovėsam kėts rėkals muni pas tavi atvarė... Aš nebtorio kor prėsėglaustė, muotina muni ėš nomū ėšgėnė... Tėksliau sakont, pati pabiegau... Ne mona nervams karto so muotinelė pu vėino stuogo konkintėis.

GINTIS. Žėnau, tava muotina ėr pagerunti.

INGA. Ne mona vėinuos muotina ger, bet kėtas, kad ė priger, tėik nebepruočioun, kap monuoji.

GINTIS. Kuoki gudri laputė besonti... Aplink meilė pradiejė mon pasakas sektė, mėslėjė – sosėleisio ė pu sava luova tavi apgīvendinsio? Atmink, kad aš kol kas nuosavuos pastuogės netorio.

INGA. Neporsluokis... Aš neso tuoki žebelė, kad tėkietiuos pas tavi gautė pastuogė... Tava mamelė muni ėspocietom pru duris kap

Žemaitėjė. Mukienės Danutės portėgrapėjė

kuokė dolkelė... Ne vėina karta eso gėrdiejusi pru jūsa buta longus, kap ana laida gerklė... Tėkra žiejola – arba klīkdama tavi apkortins, arba, tīlė šīpsuodamuos, tau akis ėškabins.

GINTIS. Je mona muotina tau tuoki baisi, tā kuo to atėjė i mūsa nomus?

INGA. Skubi ėšvaritė laukuon?

GINTIS. Aš nevarīsio tavės laukuon, bet ka muotina parės, tavi ėšbėldins teisė i gatvė be juokiū ceremuonėju.

INGA. Ė to ramė veiziesīs?.. Leisi monėi par nakti vėinā patė sošaltė gatvie?

GINTIS. Vuo kou torietiuo daritė? Ėsėspraudės kuokemė nuors sklepė tavi šėldītė?

INGA. Ar aš tau negraži?

GINTIS. Ar aš tau sakiau, kad esi bjauri?

INGA. Nebjauri, bet ė negraži?

GINTIS. Kuo prėstuojė kap kuisis pri ausėis?

INGA. Vuo to mon dėdėlė gražos... Tava akis ėšraiķingas, balsos ėpatings... Aš nemalouno.

GINTIS. Nesāmuonės liuršķi. Aš i veidruodi pasėveizo ė poikė žėnau, kāp atruodau. Be reikala mon padlaižiauji.

INGA. Nesėkoklink. Kāp nuori, tēp sakik, bet esi kėtuoks, nego kėtė muokiklas vaikiokā.

GINTIS. Torietiuo dėdėlė apsėdžiaugtė ė pradietė šuokėnietė ar kūlės verstėis par galva? Jau vertous... (Persėvert kūlversti.)

INGA. Nevartaliuokės pu asla kap kiaušinīs... Aš rimtā šneko. Nuors to ė neauķsts, bet tava ronkas tvėrtas, kap meškuos. Tuokės ronkas gal negīvā ožspaustė. Tuokės ronkas gal ėlgā ė tuolėi neštė.

GINTIS. Ė kor torietiuo tavi noneštė? I ožmiesti, kor kaims prasėded?

INGA. Eso kvakteliejusi kap sena vėšta... Aš vīliaus, kad to padiesi somėslitė, kāp ėšsprėstė mona proublema... Vuo to nie ausū nejudėni.

GINTIS. Kor aš tavi padiesio? Juk poikė sopronti, kad tūs nomūs aš eso nulīs, vuo sava pastuogės kol kas neėsėtāisau.

INGA. Aš vėskou sopronto, tik nežėnau, kou tuoliau daritė.

GINTIS. Sokousk kėitā dontis ė grīžk nomėi. Juk niekor tuoliau negali noškuotė.

INGA. Nomėi negrīšio. Geriau pasėkarsio kor nuors senuos statībuos.

GINTIS. Je dorna ėsi, karkis... Gal šniūrieli paskuolintė?

(Nukelta i 38 p.)

(Atkelta iš 37 p.)

INGA. Vuo aš ligi pat šiuos akimirkas tĕkiejaus, kad tau patinko.

GINTIS. Je ė tuoliau tep tautĕsi niekus, ėšvarĕsio laukuon.

INGA. Aš tĕkrā eso negraži ė niekam negalio patĕktĕ.

GINTIS. No, graži, graži ėsi... Tik nepradiek kriukĕtĕ.

INGA. Kuoks paslaptings tava buts. Vĕdorie kombarĕ kaŕkuoks baldakims, oŕlaiduoms apraukts... Kou tĕn kavuojĕt? Gal kuoki ŗvĕntolieli? Nuorietiuo paveizietĕ, kas oŕ tuos oŕlaidas.

GINTIS. Nekĕšk nagū, kor nieks neprāsa... Oŕlaida kap oŕlaida. Ė kas tau rūp, kas mūsa nomūs dedas? Sakiau, traukis kou tuoliau nu baldakima!

INGA. Vuo aš eso smalsi ėr iŕiuli, tuoki pat, kap tava muotina! (*Staiĕ atĕtrauk oŕlaida.*) Oho! Kuoks graŕos virĕšks... Ar tik ėe ne tava tievs?

TADIS. Aš eso kap ŗvĕnts Jurgis pakelie.

INGA (*atŕuokusi ŗalĕn*). Kou sakĕ, ŕmuogau?

TADIS. Aš eso kap ŗvĕnts Jurgis pakelie.

INGA. A tas babauŕis tĕkra ĩr tava tievs?

GINTIS. Tĕkrā... uns ĩr mona tievs. Dabā patĕnkinta, vĕsas mūsa ŗeimuos paslaptis soŕĕnuojusi?

INGA. Vuo dĕlkuo tas tava tievs tĕp keistā i muni veiz?

GINTIS. Dĕltuo, kad ĩr sunkos lĕguons. Uns staigĕ nei ėš ŗiuo, nei ėš tuo sosĕrga... Kĕtĕp sakont, spinta ont anuo ontvĕrta. Ėr jau ciels mienou kāp so mumis nĕsĕrokoun. Tik kartuo ė kartuo tou frazĕ, katrou jau spiejĕ ėŕĕĕstĕ.

INGA (*Tadiou*). ŕmuogieli, kas tau notĕka? Dĕlkuo ĩjemĕ ė pablūdā?

TADIS. Aš eso kap ŗvĕnts Jurgis pakelie.

INGA. Je tuoks ėsi, tā bŭk ė tuoliau. Kāp nuors apsĕeisem ėr be tavĕs. (*Oŕtrauk oŕlaida.*) Nepĕk, Gintieli, kad tava tieva viel pakĕŕsau pu oŕlaidas... Nemuoko so lĕguonās rokoutĕis, ė bepruotiu bĕjau... Duovĕnuok monĕi oŕ kloikas ŕuodius, neŕĕnuojau, kad tava nomus sleg tuoki tragedĕjĕ.

GINTIS. Ne tragedĕjĕ, vuo joudā rauduona kuomedĕjĕ. Nei kriukĕtĕ, nei joukĕis...

INGA. Nuors ė nemaŕa omŕieli spiejau nogĕventĕ, dar neso reĕgiejusi, kad ŕmuogos tĕp sau, be juokiuos rimtuos prieŕastĕis ĩmtom ė pablŭstom.

GINTIS. Greitā ė aš pablŭsio.

INGA. Matau, kad nebie monĕi ĕivenĕma. Keliausio monĕi ė pasĕdousio lĕkĕmou kap avelĕ.

GINTIS. Neskobieĕ. Palŭkieĕ.

INGA. Kou besomĕslĕjĕ?

GINTIS. Mon tavĕs pagaila.

INGA. Parĕs tava muotina monĕi, ėr vĕsas vedoms meilĕs oŕsĕbĕngs.

GINTIS. Ne. Neoŕsĕbĕngs... Aš soĕebiesio tavi oŕtartĕ.

INGA. Nespank, atsĕrada oŕtarĕs...

GINTIS. To mon nesĕbluogieĕjĕ, dĕlkuo vedo nebovuov onkstiau sosĕtĕkĕ?..

INGA. Ēivenĕms – tuoks dalĕks, kad nikumet neŕĕnuosi, kas tavĕs lauk oŕ puosŭkĕ. Juk ėr aš pas tavi i nomus oŕĕjau ŗĕp sau, ont dorniaus... Nuoriejau pramuoga savĕi pasĕdarĕtĕ... Nosĕramintĕ...

Sakĕk, Ginti, dĕlkuo to ligi ŗiuolĕi netoriejĕ nie vĕinuos panelĕs?

GINTIS. Ės kor to ŕĕnā, kad aŕ panieliu netorio? Ar sargĕbuo pri mona doru stuovi?

INGA. Juk ne akla eso... To vĕsor vĕins ė vĕins... Tas ĩr didilis grieks jaunam vaikiokou.

lein Vida.

VIDA. Oho! Svetiŭ betoriŕs.. Neŕĕnuojau, ŗunieli, kad so panuom jau prasĕdedi.

GINTIS. Ana juoki pana, ana – mona klasiuokĕ.

VIDA (*merkdama aki ŗunou*). Gintieli, a tievs nebova monĕi parĕjĕs?

INGA. Bova parĕjĕs... Sakĕ, kad oŕĕm ŗvĕnta Jorgĕ pareigas pakelie.

GINTIS. Kas traukĕ tavi oŕ lĕiŕovĕ?

VIDA. Kĕik kartu eso sakiusi, kad tieva neruodĕtumi paŗalĕnĕms ŕmuonims?

INGA. Uns monĕi sava tieva neruodĕ. Aš pati oŕlaida atsĕtraukiau ė so tamstas nabagelio viro pasĕrokavau.

VIDA. Kas per ĩzoloms... Musintās monĕi nier kam tavĕs auklie-tĕ? Ginti, galletomi sava draugĕ pasakĕtĕ, kad ana jau gal ĕtĕ nomĕi.

INGA. Aš Gintiou ne draugĕ, vuo panelĕ. Vedo esau artĕmā paŕĕstamĕ.

GINTIS. Mama, neklausĕk Ingas, ana spangst nesāmuonĕs... Ana tuoki ĩr, miegst vĕsus erzintĕ.

INGA. Begĕdis... mamitĕs ėŕŕĕgondā? Vadĕnas, monĕs nemĕli?

GINTIS. Aš tuo nesakiau. Bet ė to valdĕk lĕiŕuvi.

VIDA. Mergelĕ, ruoduos, aiŕkĕ pasakiau. Galletomi traukĕ sava kelĕs monĕi.

INGA. Aš nesĕruoŕo ėŕ ėe niekor ĕitĕ. Gintis muni parsĕvedĕ karto ĕiventĕ, vedo korau ŗeima.

GINTIS. Mama, neklausĕk, kou ta paikŕa pliorp.

VIDA. Vuo mon dĕdĕlĕ iduomĕ palĕka... Ar tik nebŭsi, ŗunau, prisĕŕaidĕs? Aŕ matau, kuoks to luzĕis ėsi ė pĕlnā vierĕjo, kad ta mergelka tavi apĕeriejĕ ė kiesĕnas i mūsa ŗeimuos geruovĕ?

INGA. Jŭs dĕdĕlĕ truopnĕ pataĕkiet, ouŗvienelĕ. Mon jŭsa buts patink. Jaukos, erdvos... Vĕitas vĕsĕms torietom oŕtektĕ. Jŭsa ŗvĕntāsis Jurgis mon tĕkrā netrokĕis ĕiventĕ.

GINTIS. Aš pats pradĕsio tavi varĕtĕ laukuon. (*Stom Inga pri duru, ta nepasĕdoud.*)

INGA. Kou darā? Juk sakĕ, kad ĕivensiau karto kap do balon-delĕ...

VIDA. Pajĕmsio ŗluota tuokĕ martĕ... Kuokĕi kavalierĕ, kuokĕs panas – abodo tik ŗeŗiuolĕkĕnĕ.

INGA. ŗeŗiuolĕkĕnĕ... Vuo kĕik tamstelĕ bova metieliu, kumet pĕrma karta nosĕŕĕngiet duoruovĕ?

GINTIS. Inga, tas jau nebieĕ joukinga!

VIDA. Marŕ ėŕ mona truobuos...

lein Zita.

ZITA. Videlĕ, nesopĕk, kad viel pas tavi atĕjau... Aŕ netĕiom pas tavi palĕkau sava lŭpdaŕi. (*Pamatiusi Inga.*) Vuo to, pĕimenĕ, kou ėe dĕrbi?

INGA. Parsĕkraustiau ĕiventĕ pas kavalierio. So sava muotinelĕ

nebtelpau pu vėino stuogo, tad prašaus prieglaudas pas būsėmėjė uošvienė.

ZITA. Kou če sapaliooji?

INGA. Mona muotinelė bėjė, kad nenovėliuotiu anuos gerbieju, tad ė grūd muni laukuon... Vuo kor mon eitė, je ne pas sava vaikioka?

ZITA. Apsauguok, Viešpatie... Videlė, sakik, negi to prėsėjimsi sau ont spronda tou merga? Varik tou barakuda kou tuoliau nu sava sūnaus ė nomū... Aš poikė žėnau ėš kuokiuos šėimuos ĩr kelės tas paukštėlis.

VIDA (*apsėviniuojusi galva šlapio ronkšloustio*). Nebišneš galva. Tadis ėšspruotiejė, sūnielis so gatvės merga sosėdiejė... A begal būtė baisiau ont šiuo svieta?

INGA. Oušvienelė, kromtik, kou šnėki... Aš juoki gatvės merga... Aš káp tik ož tvėrta šėima eso nosėstatiusi. Je žmuonis vėins kėta mīl, tad anodom prėklausa karto giventė, vuo ne pakompiem dalbstītėis.

GINTIS. Ar biosos jumis vėsas apsiėda? Mamītė, to neklausik, kou Inga plep. Ana tėkrā nenuor pas mumis giventė. Anou tik baisi depresėjė apsiėda. Vargšėlė so sava muotina sosėpika ė nebnuor eitė nomėi... Bet kor ana dings? Tories ligi vakara nolėistė gara ė grītė pas mama... Juk laukė per nakti mėiguotė tebie šalta.

ZITA. Monėi nerūp tamstas šėimuos rėkalā, bet to, Gintieli, tuos pospruotės padraikas sauguokis... Ana ĩr baisė skīsta... Sovėsam ĩ muotina atkrėtusi. Negal praeitė pru virėška, anam galvuos nesosokusi.

INGA. Če tamstelė teisībė pasakė... Nier pasaulie tuokė vīra, katram nesogebietiuo galvelės sosoktė. Je panuorietiuo, ė dieđė Tadi sogebietiuo prašėnkintė.

GINTIS. Inga, nenosėšnekiek... Ė jodvė nepolkėtau kap kuokės šėršės ont Ingas... Ana ĩr duora ėr rimta mergelė, tik miegst pėktus žmuonis erzintė.

INGA. Diekou ož džentelmenėškoma... Bet monės ožstuotė nerėk... Aš ėš tėkrūju eso baisė kalta, kad torio tuokė nerimta muotina ė netorio tieva, katram rūpietiuo. (*Sosėgraudėnusi*.) Aš tujaus pat ėšeisio ė palėksio jumis vėsus ramībė. Kam jums svetėmas biedas ožsėkrautė sau ont galvuos?

GINTIS. Kor to diesīs, kumet laukė sotems?..

INGA. Neprapolsio. Ėšmėiguosio parkė ont soulelė.

GINTIS. Tėp negal, tėp ĩr nežmuonėška... Dā kas nuors ĩms ė noskriaus.

VIDA. Atsėrada ožtaries... Tik nevarvink kruokuodila ašaru, ap-sėmetieli... To – ne Pelenė, vuo mūsa truoba tau ne karaliaus rūmā. Neleisio sava butė ėtaisītė bordeli.

ZITA. Teisingā pasakė, Videlė... Je to, gatvėnė padraika, geroujo neėšėisi, aš tau padiesio duris ĩ lauka atrastė.

GINTIS (*Atsėstuo prieš Inga*). Neleisio Ingas stumdītė. Mamītė, kap tau ne gieda? Torem laisva kombari, galiejė leistė mona draugė anamė bėnt vėina naktelė parnakvuotė... Ėkėt jūs ėkėt, elgaties kap kuokės laukėnės torgaus buobas...

VIDA. Akis mon draskā, lepūnieli? Je tėp, tā ė pats mauk lau-kuon so sava pana... Vėina nakti prasėvadaluosi laukė, atšalsi so-bėnė ė parlieksi nomėi kap katėnātis pu morčiaus.

GINTIS. Ė gerā... ėr ėšeisio... ėr nežėnau, kumet besogrīšio. Aš jau nebe mažos ė šaltė nebėjau.

INGA. Ginti, nerėk so muotina piktėis... Mon apsauguos nerėk, tujaus pat ėšeino.

TADIS (*atsėtraukės ožlaida*). Mergelė niekor neis! Mergelė nakvuos mona nomūs!

VIDA. Svieta pabonga! Tadis pragīda?

ZITA. Gal dabā dar baisesnės komplėkacėjės prasėdies?... Pasėgruobs Tadis vėrtuvini dēcėna ĩ ronkas ė jims mumis vėsus pu truoba gainiuotėis?

TADIS. Cikuo! Šarap!.. Daugiau nebgalio stīpsuotė pakelie kap švėnts Jurgīs. Torio apsauguotė nekalta kūdiki.

ZITA. Dabā tėkrā ka amėn...

TADIS. Ožsėciaupk, plėpīnė... Dabā aš šneko... Aš, siediedams ož ožlaidas, gėrdiejau, káp Gintis šnekiejė so Inga... Anodoms kalbas bova gražės ė skaistės. Tad porvās drabstītė mergelė jums, ėlglēižovės, neleisio... Inga šiou nakti pernakuos pas mumis.

VIDA. Kou dā besogalvuosi? Negi ė tau, sieni, ta šarka galva apsoka?

TADIS. Pasakiau, ė gipsos. Mona sprėndėms nebus aptarėniejems. A sopratā, dūšė mona? (*Prėein pri Žitas*.) Vuo to, cīpīnė, kuo če stuovi? Marš nomėi... Mums šnipu nerėk!

ZITA (*ėšbiegdama*). Tėkros lėguons... baisos lėguons!..

VIDA (*ėšlidiedama draugė*). Tik to, Zitėlė, nemiegink kam nuors ėšpliorptė mūsa šėimuos paslaptis! Je tīliesi ėr būsi gera, aš tau ožmuokiesio. Vuo jėgo ne, lėižuvi so šaknim ėšrausio!

INGA. Če tā gėrs! Kėita tievoka betoris, Gintieli... Káp aš tau pavido!

VIDA. Kas tau, Tadi, notėka? Negi smagėnū trombus aukšts krau-ojuospūdis pramoša? Juk to kelės nedielės tīliejė kap ožsiūtis... tad ožtėlk ė dabā, lėguons nelaimings!

TADIS. Aš juoks lėguons... Aš tik bovau davės tīluos ĩžadus... Pakiriejė tava daruomas nesāmuonės, tad nosprėndiau so tavėm juokiū rėkalū neborietė ė giventė šaltā bei abejingā, kap švėnta Jorgė statolėlė šalėp kelė. Bet par sėlpnos pasėruodiau besous švėntasis. Nebėštvieriau tīliejėma ĩžada ėr ĩjemiaus ĩvestė tvarka.

VIDA. Aš tavi, Joduošiau, nodaušio... Tėp žiaurė ėšmolkintė sava žmuogo... Tik tėkros kiaulė tėp tegal padarītė.

TADIS. Noleisk gara, senolītė. Daugiau to monės nebminiوسي sava pospadėm.

VIDA. Vadėnas, tėp ė lėkau be nieka, tėp ė noplaukė slauguos piningā? Vežkėt muni ĩ bepruotnam!

INGA. Nepikėt ont monės, kad tuoks škundals per muni notėka... Pati nežėnau, kuoks kelms muni lėipė ožeitė ĩ jūsa nomus... Ožė-jau... ėr tuokė tēršta kuošė ožvėriau.

GINTIS. Ė gerā, ka ožejė... Mona tieva nu tīluos ĩžada ėšgelbiejė.

VIDA. Vuo muni sotaršė kap šėlta vėlna... Kas ėš monės belėka? Sodordīta vargšė.

GINTIS. Mama, to pati diel vėskuo bovā kalta. ĩ tieva žuodius nikumet nepkreipė nie mėnkiausė diemėsė. Tad uns ėr paskelbė tīluos streika.

TADIS. Sūnos teisībė pasakė. Inga monėi sogroužėna žuodius...

VIDA. Tad kou dabā torietiuo darītė?

TADIS. Je mes tau neėtinkam, arba vėsus tris mumis ėšvarik ėš nomū, arba pati keliauk ĩ laukus viejė gaudītė.

INGA. Apsėraminkėt... Aš jau spiejau nosėramintė... Eisio nomėi. Ožsėkėšio ausis so vato, pakėšio galva pu puodėskas, ožsėmerksio... ėr nei mařisio, nei gėrdiesio, kou muotina dėrb a gėrta borbolioun... Mon svetėmuos pastuogės nerėk. Giventė ėlgā ė laimingā... (*Ein pri duru*.)

GINTIS. Aš tavi palīdiesio...

(Nukelta ĩ 40 p.)

(Atkelta iš 39 p.)

INGA. Nerėk...

GINTIS. Rėk. Aš tau torio daug kou papasakuotė...

Inga ėr Gintis ėšein.

VIDA. Netekau sūnaus.

TADIS. Niekor tas sūnos neprapols... Juk ne i kaliejėma atsėsie-
da, vo so panelė ėšėjė pasėvākštiauotė... Graži puora, kap vedo
jaunīstie.

VIDA. Skīstalė... Pats nesopranti, kou sapaliuojī.

TADIS. To dabā gālietomi patīlietė kuokius metelius laika, vuo aš
ož tava priveiziejėma ėš valdiuos jimtiuo slauguos piningus.

VIDA. Je tēp pradiesi kabinietėis pri žuodiu, aš ėš tėkrūju palėk-
sio kap kuoki nuors švėntuoji pakelie. A gali užmėrstė tas vėsas
nesāmuonės?

lein Gerda.

GERDA. Atsėprašau, bet duris radau pradārītas... Tad ėr ėšinka-
vau i vėdo nepasėbeldusi.

VIDA. Prekības agėntā nepageidaujāmė. Mes nieka nepėrksem.

GERDA. Aš ne prekības agėntė... Aš ėiškau Narbota Tadiaus.

TADIS. Aš eso Narbota Tadis...

VIDA. Vo aš mėslėjau, kad to ėsi svėnts Jurgis pakelie.

TADIS. Vida, nekabiniekis pri žuodiu... Kou gālietiuo būtė jums,
jaunuoji panelė, naudingis?

GERDA. Ar atsėmėnat tuokė Mažrėmātė Jūratė?

TADIS. Šėik tėik atsėmėno...

GERDA. Aš eso anuos doktie.

TADIS. Ǝ kas ėš tuo?

GERDA. Mama sakė, kad to ėsi mona tievs.

VIDA. Kas Ǝe per serials? Tadi, kou ta nabagė sapaliuo, a gali
monėi truopnė paaiškintė?

GERDA. Aš nieka nesapaliuojou, tik sakau teisībė.

TADIS. Negi ta vėnuos naktėis sėlpnībė tēp galiejė keistā bėng-
tėis?

GERDA. Mamītė sakė, kad kol bus gīva, tavės neėiškuos ė ma-
luonės neprāšīs. Bet tēp jau notėka, kad mamītės nebtorio... Ana
ėšvāziava so kažkuokio negro i Maruoka... Vuo monėi lėipė tavi so-
sėrastė ė paprašītė, kad to muni ėšleistumi i muokslus. Sakė, kad to
ėsi menininks ė gali mon padietė... Aš irgi nuorio būtė menininkė.

Vida noein ė atsėsieid i Tadiaus vėita baldakėmė.

TADIS. Jau geriau būtiuo ė tuoliau bovės kap švėnts Jurgis pake-
lie... Pardaug rūpiesniu ont mona galvuos par vėina dėina.

GERDA. Aš nuorio būtė artistė... Tad a galio tėkietėis tava, tievie-
li, pagelbas?

TADIS (*ein i sava vėita baldakėmė*). Vida, pasėtrauk... Ožleisk
mon mona vėita. Aš viel nebuorio rokoutėis.

VIDA (*stumdamā šalėn Tadi*). Aš eso kap švėntuoji Tereselė ont
vėdorė kelė.

TADIS. Vida, bėnk blūdītė. Pasėtrauk. Ta vėita ne tau prėklausa.

VIDA (*ožsėtrauk ožlaidelė*) Aš eso kap švėntuoji Tereselė
pakelie.

GERDA. Tievieļi, ar Ǝe tava pati?

TADIS. Toriejau nelaimės so anou nogīventė šėik tėik metieliu.

GERDA. Ana irgi ir menininkė?

TADIS. Dėlkuo klausī?

GERDA. Kad jodo tēp gražė improuvėzoujėtau... Kažkuokius mis-
tėnius vaidėnėmus vaidėnatau. Mon smaginis bėng parkaistė, i
jodo besėveizont... Kuoki gili puotekstė... Kap švėntuoji Tereselė
ont vėdorė kelė... Ǝš anuos tuokė pasakīma sopratau, kod jodo
monės neapleisėtau ė rūpinsėtavuos kap tėkra sava dokrelė.

TADIS. Je torietiuo šautova, nosėšautiuo... Vuo gal to aferistė?
Dėlkuo torietiuo tėkietė, kad to ėsi mona doktie?

GERDA. Aš sava mamītė pasėtėko... Juk ana žėnuojė tava nomū
adresa... Ǝr tik patė sonkiausė sava gīvenėma akimirka anou mo-
nėi pasakė. Tas reišk, kad aš ėš tėkrūju eso tamstas doktie... Ne-
raukikėt nuosės, vuos tik iėjau i jūsa kombari, ėš karta pajotau
mėlžėnėška dvasini rīši.

TADIS. Vuo aš pajotau šiorpoli. Ǝr tēp vuos ėssėmaitėnam, vuo
Ǝe dā vėina borna ont mona spronda kabėnas.

GERDA. Nenosėmink... Mes esam menininkā, neprapolsėm...
Juk Pondėivs sokūrė paukštėlius, katrėi nei sie, nei pjaun, vuo ėš
bada nemėrst. Vuo mena žmuonis ir kap tėi paukštėlė... Negi mums
bus leista bado nomėrtė? Kėik pakėntiesem sosėspaudė, pakol
artistu muokslus bėngsio, vuo paskiau gīvensėm kap baltė žmuo-
nis. Pilmousius serėalūs, būsio piningās aptekusi. Aš eso baisė
energinga... ė tėkrā nedousio sava tėkram tievaliuo bado nomėrtė.
Je rėks, ėsmaitinsio ė tava gaspadėnė...

lein Gintis.

GINTIS. Šėp tēp pavīka sotaikintė Inga so muotino... Tetė, kas ta
mergātė? Kuo ana nuor nu tavės? Aš anuos tėkrā ka nepažīsto, tego
nešantažoun... Par vėina dėina monėi tėkrā ka pardaug meiliu...

TADIS. Ta mergātė ir tava sesou, Gintieli... Daugiau nebgalio nie
žuodė pratartė... (*Atsėsieid nosėmėnės.*) Aš eso kap švėnts Jurgis
pakelie...

GINTIS (*atsėsieid šalėp tieva*). Prėbluoškė, kap so luopėto i pa-
šėrdius diejė, tievieli... Ǝr aš nebgalio nie žuodė pratartė... Aš irgi
eso kap švėnts Jurgis pakelie...

GERDA. Kou reišk tėi jūsa vėsū trijų žuodėnė rebosā?... (*Tila*).
Nieka nesakuot? Sopratau. Tas ir mona kūribėškoma ėšbandīms...
Jūs vėsė pavėrtuot švėntuoelėis... Jūs esat moziejėnės relikvėjės,
vuo aš jums torio priveizietė?... Kāp sakont, būsio moziejaus bodie-
tuojė ė tou patio valītuojė? Iduomos vaidmou... Monės tēp lėngvā
nepajimsėt ont muškės... Prijemo jūsa žaidėma taisiklės. Je vaidė-
nam, tā vaidėnam... Toriesio kou veiktė... Vėsa truoba prėšnerkšta,
atruoda kap kiauliu migīs... Tujau Ǝe bus blėzgunti švara kap mozie-
jou... ė negaliesėt monėi pasakītė, kad aš nemuoko sovaidintė pras-
Ǝiuokės... (*Tvarkuos, kad net vatas dolk.*)

TADIS ė GINTIS (*desperatėškā*). Vedo esau kap švėntė Jorgė
pakelie!..

VIDA (*pratraukusi ožlaidelė dā desperatėškiau*). Vuo aš eso kap
švėnta Tereselė ont vėdorė kelė!

GERDA (*validamuos*). Gerā, gerā, sopratau... Žaidam vėsė kar-
to... Tik praneškėt, kumet rėks baigtė tou etiuda?

PABONGA